

Fővárosi Ítéltábla
1.Pf.20.375/2012/4.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Ódor Éva Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ódor Éva ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Jéhn Krisztina ügyvéd (Dr. Jéhn Ügyvédi Iroda) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű, a Dr. Gyarmati Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyarmati György ügyvéd) és dr. Kovács L. László ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. január 20. napján meghozott 27.P.21.567/2010/41. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 43. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.350 (Hatezer-háromszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű alperes a felperessel kötött házasságot követően, a 2008. május 9-én létrejött szerződéssel kizárólagos tulajdonaként megvásárolta a **sz-i B. utca 7/B.** számú ingatlant. A vételárra a II. rendű alperestől lakásvásárlási kölcsönt vett fel, amelynek biztosítására a II. rendű alperes javára az ingatlan-nyilvántartásba első zálogjogi ranghelyen jelzálogjogot jegyezték be 386.002 CHF és járulékai erejéig. A II. rendű alperes az I. rendű alperes résztulajdonában álló **E. Rt.-vel** a 2006. augusztus 9. napján kötött keretmegállapodás alapján a cég részére 12.900.000 EUR hitelt nyújtott. Az alperesek a hitelszerződés biztosítására 2008. szeptember 15. napján keretbiztosítéki-jelzálogjog szerződést kötöttek az I. rendű alperes tulajdonaként nyilvántartott ingatlanra. A földhivatal a II. rendű alperes keretbiztosítéki-jelzálogjogát második zálogjogi ranghelyen 22.000.000 EUR erejéig 2008. november 10. napján az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy a Csjt. 27. § (1) bekezdése és a házastársak házassági vagyoni jogi szerződése alapján az ingatlan ½ része házastársi közös vagyon jogcímén megilleti, ennek megfelelően tulajdonjoga második jelzálogjogi ranghelyen bejegyzett keretbiztosítéki-jelzálogjogtól mentes ingatlan-nyilvántartási bejegyzését és az alperesek kötelezését ennek tűrésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetősége házastársi közös vagyon jogcímén a felperes tulajdona. Az illetékes földhivatal megkeresésével rendelkezett a felperes tulajdonjogának bejegyzéséről azzal, hogy a felperes tulajdonszerzése nem érinti a II. rendű alperes első zálogjogi ranghelyen bejegyzett jelzálogjogát és a második zálogjogi ranghelyen bejegyzett keretbiztosítéki-jelzálogjogát. Az alpereseket ennek tűrésére kötelezte. A meghaladó keresetet elutasította. A felperest és a II. rendű alperest személyenként 450.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte. További rendelkezése szerint a perben felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az elsőfokú eljárási illeték és a további költségek viselésére vonatkozó rendelkezését azzal indokolta, hogy az I. rendű alperes a keresetet elismerte, a II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. A felperest és a II. rendű alperest a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelezte az eljárási illeték viselésére, és erre tekintettel határozott akként, hogy a perben felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen a II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, annak részbeni megváltoztatását azzal kérte, hogy az ítélet tábla mellőzze az illeték fizetésére kötelezését és a felperest marasztalja az első- és a másodfokú perköltsége megfizetésére.

Indokai szerint az elsőfokú ítélet tévesen tartalmazza a II. rendű alperessel szemben érvényesített keresetet. A felperes a II. rendű alperessel szemben a zálogjogtól mentes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére vonatkozó tűrésű keresetet terjesztett elő. Ezzel állt összhangban a II. rendű alperes védekezése és az elsőfokú bíróság Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatása. A Pp. 24. § (1) bekezdése alapján a tulajdonjog megállapítása iránti kérelem pertárgyértéke 37.500.000 forint, míg a Pp. 24. § (2) bekezdés f) pontja szerint a zálogjogtól mentességre vonatkozó kérelemé ugyancsak 37.500.000 forint, míg a tűrésű kereset pertárgyérték nem határozható meg. A II. rendű alperes a vele szemben előterjesztett kereset tekintetében pernyertes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel az eljárási illeték fizetésére kötelezése jogszabálysértő. Az előterjesztett kereset eltérő értelmezése esetén pedig aránytalan, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási illeték fele részét a II. rendű alperesre hárította és mellőzte az I. rendű alperes marasztalását a perköltségben. A helyes döntés az lett volna, ha az elsőfokú bíróság a felperest és az I. rendű alperest kötelezi a fellebbező II. rendű alperes javára ügyvédi munkadíj, mint elsőfokú perköltség megfizetésére.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányára vonatkozó döntését nem indokolta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozása szerint az alperesekkel szemben egy kereseti kérelmet terjesztett elő, $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányada tehermentes ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének tűrésére kérte az alperesek kötelezését. A perben a II. rendű alperes következetesen a teljes kereseti kérelem elutasítását kérte, soha nem nyilatkozott akként, hogy a tulajdonjog bejegyzését nem ellenzi. Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adott, a II.

rendű alperes pernyertességének, pervesztességének azonos arányát helyesen állapította meg, mert a tűrésre való kötelezés perértéke nem határozható meg. Az I. rendű alperes a perre okot nem adott, a keresetet az első tárgyaláson elismerte, költségigényt a felperessel szemben nem érvényesített. A Pp. szabályai alapján az I. rendű alperes nem kötelezhető a II. rendű alperes javára perköltség megfizetésére.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek a megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni, ez alól kivételnek van helye, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek. A Pp. 80. § (2) bekezdése értelmében az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, vagy más módon felesleges költséget okoz, az ebből származó költségeit a per eldöntésére tekintet nélkül viselni köteles. A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján pedig a perköltségviselés eldöntésénél a pernyertesség-pervesztesség arányát is figyelembe kell venni. Az ügyész keresetindításának kivételével, törvényi szabály hiányában az alperesi pertársak egymás javára perköltség fizetésére nem kötelezhetők. A hivatkozott törvényi rendelkezésekből következően, amikor a bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányáról és ehhez képest a perköltségviselésről határoz, nem csupán a számtani arányosságot, hanem azt is figyelembe veszi, hogy a pernyertes, illetve a pervesztes rész tárgyalása milyen költséget okozott.

A perbeli esetben a felperes egy keresetet terjesztett elő az alperesekkel szemben, kérte az alperesek kötelezését annak tűrésére, hogy $\frac{1}{2}$ arányú tehermentes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezzék. Az I. rendű alperes a keresetet az első tárgyaláson elismerte, költségigényt a felperessel szemben nem érvényesített. A II. rendű alperes érdemi védekezésében következetesen - a 6. sorszámú ellenkérelem, a 2010. szeptember 2. napján tartott tárgyalás (8. sorszámú jkv.) 12. sorszámú, a 31. sorszámú előkészítő irat és a 2011. november 24. napján tartott tárgyalás (38/A/1. sorszámú beadvány) - a kereset elutasítását kérte. A II. rendű alperes védekezése annak célirányosságát és a bizonyítási eljárás egész folyamatát értékelve csak részben bizonyult alaposnak, ezért nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor a perköltség és az illeték viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdésén, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésén, a 4/A. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. május 8.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Lukács Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Szigeti Krisztina
írnok